Bezpečnostní situace ve Středoafrické republice

Lucie Vodvářková
lucie.vodvarkova@amo.cz

1 JAK ČÍST BACKGROUND?

Tento background report byl vytvořen pro účely Pražského studentského summitu jako dokument sloužící k simulaci jednání v Prvním výboru Valného shromáždění OSN pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost (DISEC). Obsahuje stručné pojednání o bezpečnostní situaci ve Středoafrické republice určené delegátům zejména jako podklad k samostudiu a pozdějšímu psaní stanovisek.

Background byl napsán v srpnu 2019, vzhledem k povaze problematiky mohou být některé údaje v době publikace neaktuální.

2 ÚVOD

Středoafrická republika (SAR) je vnitrozemský stát spadající do subregionu OSN zvaného střední Afrika. I přes značné nerostné bohatství patří SAR mezi jeden z nejméně rozvinutých států světa a dlouhodobě se potýká s problémy, které má společné s většinou zemí střední Afriky, jako je chudoba, zločinnost, korupce, špatný stav infrastruktury a celková humanitární krize.[1] Ačkoli zemi obývá pouze zhruba 5 milionů lidí, je obyvatelstvo etnicky i nábožensky velmi různorodé.[2] Právě to se ukazuje jako hlavní příčina ozbrojených konfliktů, kterými země trpí. Přestože po řadě násilných vládních převratů došlo po zvolení nového prezidenta k ustálení politické situace a ke snaze o mírová jednání, pohybuje se v současnosti na území Středoafrické republiky několik ozbrojených skupin, které soupeří zejména o zdroje nerostného bohatství a o nadvládu nad městy.[3]

Střední Afrika (*Central Africa*, popř. také *Middle Africa*) – označení OSN pro subregion sestávající ze států Angola, Kamerun, Středoafrická republika, Čad, Demokratická republika Kongo, Rovníková Guinea, Svatý Tomáš a Princův ostrov, Republika Kongo a Gabon.[3][4]

Obr. 1: Vymezení území střední Afriky dle OSN[3][5]

3 HISTORIE

Středoafrická republika byla až do získání nezávislosti v roce 1960 součástí Francouzské rovníkové Afriky.

3.1 Bokassova éra

Po vládním převratu v roce 1965 vystřídal prvního prezidenta Davida Dacka v čele státu armádní generál Jean-Bédel Bokassa, který se později nechal korunovat císařem a název státu dočasně změnil na Středoafrické císařství. Bokassova vláda byla považována za jednu z nejbrutálnějších diktatur a ukončila ji až v roce 1979 francouzská vojenská operace Barracuda. Tato operace navrátila vládu do rukou Dacka.[4]

3.2 Vláda Andreho Kolingby

V roce 1981 byl při ozbrojeném puči Dacko opět sesazen a na jeho místo nastoupil armádní velitel Andre Kolingba, za jehož vlády převzalo absolutní mocenskou kontrolu armádní vedení. Kolingbova vláda se vyznačovala vysokou mírou korupce a upřednostňováním příslušníků vlastního etnika, což vedlo k mezietnickým konfliktům. Po konci studené války byl na Kolingbu vyvíjen vnější i vnitřní nátlak, který ho nutil k demokratizaci země. V roce 1991 měla SAR prvního premiéra a byl také povolen politický pluralismus. O rok později byly jako výsledek nátlaku v SAR pod dohledem OSN a mezinárodních pozorovatelů uspořádány první volby. Kolingba skončil poslední, ale výsledek voleb prohlásil za neplatný a jmenoval se prezidentem na dalších 90 dní. Po dalších vynucených volbách v roce 1993 už byl ale Kolingba donucen předat vládu vítězi Angé-Felixovi Patassemu. Jednalo se o první klidné předání vlády v historii země.[5]

3.3 Vzpoury v 90. letech

Za vlády prezidenta Patasseho se ale situace v zemi neuklidnila. Opozice upozorňovala na nekompetentní vedení, rostoucí korupci i mnohé ekonomické problémy. V roce 1996 došlo k protivládní vzpouře, která byla potlačena armádou s francouzskou pomocí. Následující rok se stranám podařilo usmířit a dohodnout se na vzniku vlády národní jednoty, ozbrojených vzbouřenců i civilistů. Na konci roku 1998 se pak pod dohledem OSN konaly parlamentní volby a v září 1999 také prezidentské, v nichž

zvítězil znovu Felix Patasse. Vláda byla záhy obviněna ze zfalšování voleb a atmosféra v zemi se opět vyhrocovala.[6]

3.4 Občanské války

V roce 2001 došlo ze strany bývalého prezidenta Kolingby k pokusu o puč, který Patasse s pomocí libyjské a čadské armády a konžských rebelů potlačil.[7] Ze zapojení do puče byl obviněn také armádní generál François Bozizé. Ten se poté uchýlil do Čadu a zahájil ozbrojené akce proti středoafrické vládě. V říjnu 2002 došlo k bojům s vládními vojsky o hlavní město Bangui, avšak jednotky generála Bozizého byly za pomoci subregionální organizace CEMAC (*Communauté économique et monétaire de l'Afrique centrale)* vytlačeny. Bozizé ale vpád do země v březnu 2003 zopakoval, podařilo se mu obsadit hlavní město Bangui spolu s ¾ celé SAR, rozpustit parlament a prohlásit se prezidentem. Následně byla ustanovena přechodná vláda a také schválena nová ústava. Rovněž se konaly volby do parlamentu a volby prezidentské, ve kterých, dle očekávání, zvítězil Bozizé.[8]

Proti takovémuto chování se zanedlouho začaly bouřit rebelské skupiny v čele s Unií demokratických sil pro jednotu (*Union of Democratic Forces for Unity, UFDR*) a naplno se rozpoutala občanská válka. Konflikt, do kterého se na straně vlády zapojila i francouzská vojska, nakonec skončil v roce 2007 podepsáním mírových smluv s většinou rebelských skupin.[9]

4 SOUČASNÝ KONFLIKT

4.1 Vznik Séléky

Současný konflikt započal v roce 2012, kdy v rámci muslimské minority žijící na severu země vznikla rebelská koalice Séléka, podle níž vláda prezidenta Bozizého nedodržovala ustanovení mírových smluv z roku 2007. V čele s Michelem Djotodiou (lídrem bývalé UFDR) rychle ovládla sever a střed SAR. Po sérii nepokojů uzavřela koalice v roce 2013 mírovou dohodu s Bozizého vládou, která garantovala podíl Séléky ve vládě.[10] Dohoda byla ale brzy nato porušena a Séléka obsadila hlavní město Bangui, načež Bozizé uprchl ze země.[11]

4.2 Djotodia v čele země

Na Bozizého místo nastoupil vůdce Séléky Michel Djotodia, který pozastavil platnost ústavy a rozpustil vládu i parlament. Séléka nadále pokračovala v obsazování měst a násilí na civilním obyvatelstvu, zejména na křesťanech a příznivcích bývalého prezidenta. Proti těmto událostem se začala bouřit křesťanská většina a zformovala milici s názvem Anti-balaka. Naplno propukla další občanská válka, která postupně získala náboženský charakter, začalo docházet k oboustranným násilnostem na civilním obyvatelstvu a stovky tisíc lidí byly nuceny uprchnout.[12] Tehdejší premiér Nicolas Tiangaye požádal OSN o vytvoření peacekeepingové mise, v SAR tedy byla zahájena mise MISCA Africké unie a francouzská operace Sangaris. Hlavním požadavkem Anti-balaky bylo odstoupení Michela Djotodiy z funkce prezidenta. Jeho rezignace spolu s premiérem Nicolasem Tiangayem po konferenci v Čadu v roce 2014 a nástup nové nestranné prezidentky Catherine Samby-Panzy do čela prozatímní vlády ale nepřinesly očekávaný mír.[13]

4.3 Rozvoj Anti-balaky a pokračující nepokoje

Djotodia postupně ztratil nad milicemi Séléky kontrolu, proto je formálně v září 2013 rozpustil. Jednotlivé frakce nicméně nadále existovaly a pokračovaly v násilí pod názvem ex-Séléka. Středoafrická vláda proto požádala mezinárodní společenství o pomoc v boji proti milicím Séléky. Následné pokusy o jejich odzbrojování ale situaci naopak spíše zhoršily, protože Anti-balaka, která zbraněmi stále disponovala, začala hromadně vraždit muslimské civilní obyvatelstvo, stejně jako Séléka předtím to křesťanské, bez ohledu na to, zda příslušelo k nepřátelské skupině. OSN Anti-balaku následně veřejně obvinila z etnických čistek. Konflikt pozvolna měnil svou podobu a stal se z něj boj desítek různých milic jen volně spojených na základě společného nepřítele (spíše než zájmu) do dvou velkých bloků. Nejčastějším motivem pro boj byla náboženská nesnášenlivost, docházelo ale také k bojům o půdu či o nerostné suroviny. V červenci 2014 započalo vyjednávání o příměří moderované prezidentem Konžské republiky. Toto jednání nakonec opravdu vedlo k příměří, nicméně část ozbrojených frakcí jej odmítla. Výsledek jednání mezi Sélékou a Anti-balakou v lednu 2015 v Nairobi zase nepodpořila vláda, protože do vyjednávání nebyla zapojena.[14] V květnu 2015 uspořádala prozatímní vláda v Bangui Národní fórum, kterého se zúčastnili také lídři Séléky a Anti-balaky. Jednání vycházela především z mírové dohody z Konga, měla za výsledek podepsání další mírové dohody a mimo jiné bylo naplánováno konání voleb.[15] Jak parlamentní, tak prezidentské volby v prosinci skutečně proběhly, ty parlamentní byly ale vzápětí prohlášeny ústavním soudem za neregulérní. Novým prezidentem byl v únoru jmenován bývalý premiér Faustin-Archange Touadera.

4.4 Boje o zdroje

I přes uzavření mírové dohody pokračovaly v dalším období boje zejména o zdroje nerostných surovin v centrální části země, a v roce 2017 dokonce o města Ouaka a Bambari v této oblasti (viz Obr. 2), v důsledku čehož bylo 20 000 lidí nuceno opustit své domovy.[16] Později toho roku začalo násilí pronikat také do menších vesnic a jejich obyvatelstvu nezbylo než se skrývat v lesích.[17] I když byly mezi vládou a ozbrojenými skupinami v červenci a v říjnu 2017 podepsány další dohody o příměří, takřka okamžitě byly opět porušeny a docházelo k násilí na úrovni počátku konfliktu.[18] Mezinárodní výbor Červeného kříže v lednu 2018 veřejně varoval před zhoršováním situace a upozornil, že 50 % populace akutně potřebuje humanitární pomoc.[19]

4.5 Aktuální situace

Od počátku konfliktu v roce 2012 proběhlo již mnoho pokusů o uzavření příměří a nastolení míru v zemi, všechny z nich však byly ve výsledku spíše neúspěšné.[20] Po jednáních v Chartúmu moderovaných Africkou unií došlo ale v únoru 2019 k podepsání mírové dohody mezi vládou a zástupci 14 ozbrojených skupin. Pro Středoafrickou republiku by tato dohoda mohla být zcela klíčová, ozbrojené skupiny se v ní totiž zavázaly k ukončení násilí, postupnému odzbrojování a uznávání legitimity státních institucí. Dohoda by měla vést k obnově bezpečnostní situace v zemi a středoafrické společnosti jako celku. Smlouva apelovala na dodržování lidských práv, ochranu civilního obyvatelstva a na respektování náboženské a etnické rovnosti obyvatelstva. Jejím cílem bylo i vytvoření politické plurality v zemi. Středoafrická vláda v ní proto slíbila pomoc členům ozbrojených skupin při reintegraci do společnosti, tvorbě politických stran a nabídla jim místo v armádě.[21] Přední představitelé rebelských skupin – Ali Darassa z UPC, Mahamat al Katim z MPC a Siddiki Abass z 3R (skupiny podrobněji níže) – byli dále jmenováni armádními poradci premiéra.[22]

Jakkoliv nadějně smlouva z Chartúmu působí, násilí se jí prozatím plně zastavit nepodařilo. V květnu 2019 zabili ozbrojenci skupiny 3R v několika vesnicích na severozápadě země 50 lidí.[23] V tuto chvíli ovládají vzájemně válčící ozbrojené skupiny zhruba 70 % území Středoafrické republiky a situace se nelepší.[24]

Od roku 2013 platí Radou bezpečnosti nařízené embargo na dovoz zbraní do Středoafrické republiky. Rada jej každoročně obnovuje, naposledy v lednu 2019.[36] V září 2019 ovšem Rada bezpečnosti v návaznosti na zmíněnou mírovou dohodu rozhodla o částečném uvolnění embarga.[37]

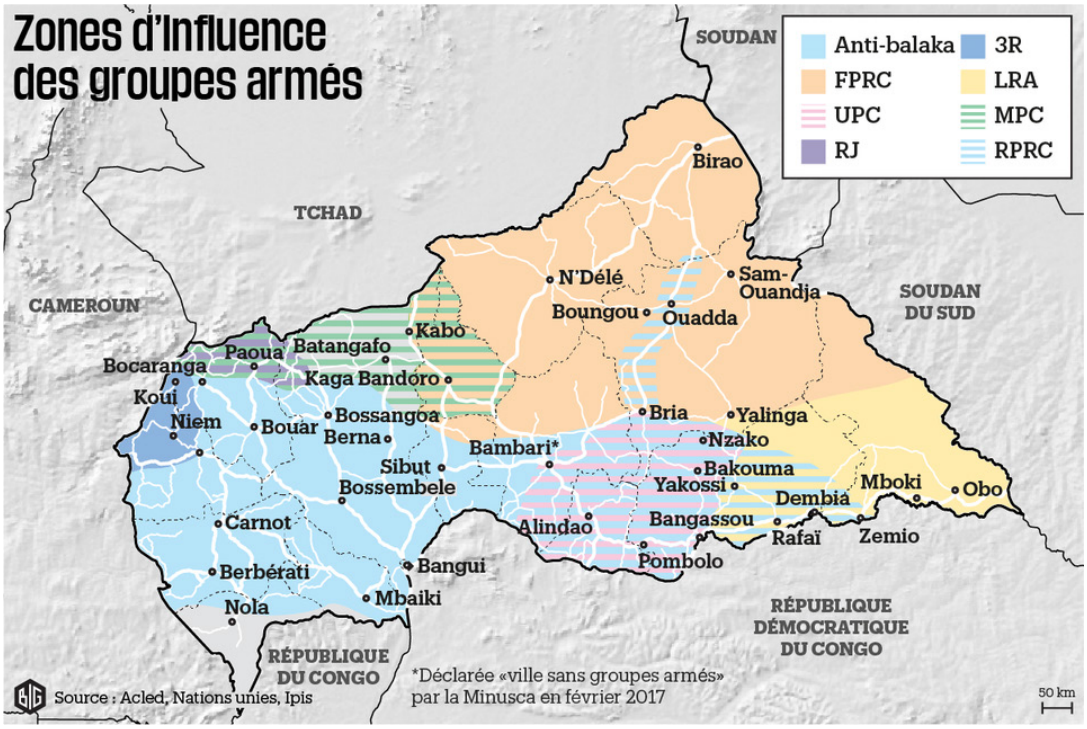

Obr. 2: Oblasti vlivu ozbrojených skupin (2017)[38]

5 STRANY ZAPOJENÉ DO KONFLIKTU

Novodobý konflikt v SAR probíhal nejprve zejména mezi muslimskou koalicí rebelů Séléka a křesťanskými milicemi Anti-balaka. Později se ale do bojů začaly zapojovat i další ozbrojené skupiny, které nepatřily k ani jedné z hlavních stran konfliktu.

5.1 Séléka

Séléka vznikla v roce 2012 jako koalice převážně muslimských ozbrojených skupin ze severu země, zejména CPSK (*Patriotic Convention for Saving the Country)*, CPJP (*Convention of Patriots for Justice and Peace*) a UFDR, v důsledku nespokojenosti s tehdejší vládou. V průběhu konfliktu (2013) ztratil prezident Djotodia nad Sélékou kontrolu a alianci formálně rozpustil. Jednotlivé frakce ale dál nezávisle působily a začaly být označovány termínem ex-Séléka.

5. 1. 1 Příklady ozbrojených skupin v rámci koalice Séléka:

RPRC (*Rassemblement Patriotique pour le Renouveau de la Centrafrique*)

Skupina spadající pod ex-Séléku. Jejím cílem je opět nastolit vládu Séléky nebo vytvořit na severu země samostatný stát Logone s hlavním městem Bambari. Rovněž usiluje o zdroje nerostných surovin.

FPRC (*Front Populaire pour la Renaissance de la Centrafrique*)

Rovněž chce nastolit vládu Séléky, popř. vytvořit stát Logone. Mimo jiné požaduje amnestii pro velitele a bojovníky a zrušení sankcí, které na její členy uvalily USA a OSN.

MPC (*Mouvement Patriotique Centrafricain*)

Požaduje podíl na vládě a zapojení občanů čadského původu do politického dění. Od roku 2016 je v koalici s RPRC, FPRC a Anti-balakou/Makome a sdílí jejich požadavky.

MPC-Siriri

Vznikla oddělením od MPC, také požaduje podíl na vládě a zapojení občanů čadského původu do politického dění. „Siriri" v názvu v překladu znamená mír.

MLCJ (*Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice*)

Sdílí agendu s FPRC a také usiluje o nerostné bohatství.

Muslim self-defense groups

Skupiny mladých muslimů, které vznikly k civilní sebeobraně. Většina z jejich členů byla postupně ovlivněna vůdci Séléky a přidala se ke koalici.

UPC (*l'Union pour la Paix en Centrafrique*)

Skupina tvořená etnikem čadského původu. V roce 2017 bojovala proti FPRC o kontrolu nad městem Ouaka.[25]

Republika Logone: mezinárodně neuznaný autonomní protostát, který vyhlásila Séléka na severu Středoafrické republiky dne 14. prosince 2015.[39]

5.2 Anti-balaka

Anti-balaka vznikla v roce 2009 za účelem venkovské domobrany, v roce 2013 se ale v reakci na dobytí Bangui Sélékou transformovala na proti-muslimskou milici. Přestože byla vytvořena za účelem ochrany civilního (zejména pak křesťanského) obyvatelstva, byla sama v průběhu konfliktu OSN obviněna z etnických čistek. Nejedná se o koalici, jako je tomu u Séléky, jde spíše o velmi volně uspořádanou a nejednotnou milici, která se dělí pouze na několik křídel, v rámci nichž ale funguje mnoho více či méně samostatných ozbrojených skupin.

křídlo Patrice-Edouarda Ngaïssony

Tzv. ex-Anti-balaka. Prosazuje zejména politické zájmy svého vůdce, zastoupení ve vládě a armádě a požaduje amnestii pro své vůdce. Často tvoří koalice s dalšími skupinami.

křídlo Maxima Mokoma (Anti-balaka/Makome)

Tvořena bývalými členy armády prezidenta Bozizého. Součástí koalice FPRC, RPRC a MPC.

5.3 Další skupiny na území SAR

Ozbrojené skupiny mimo Séléku a Anti-balaku nejsou zpravidla založené na náboženských hodnotách, ale prosazují spíše své politicko-mocenské zájmy či soupeří o nerostné suroviny.

RJ (*Révolution Justice*)

Síť „sebeobranných skupin" chránících severozápad SAR, které chtějí získat podíl na vládě a armádě a profitovat z ekonomických zdrojů země.

FDPC (*Front Démocratique du Peuple Centrafricain*)

Malá, ale silná skupina, která vznikla za účelem svrhnutí vlády prezidenta Bozizého. Od roku 2014 se zabývá unášením lidí z Kamerunu, za něž poté požaduje výkupné. Skupina rovněž požaduje vládní a armádní zastoupení v současném systému.

LRA (*Lord's Resistance Army*)

Vznikla v Ugandě v roce 1987, dnes ale ovládá území na východě SAR. Často loupí a také napadá, unáší a zabíjí lidi. Zaměřuje se na obchod s nerostnými surovinami a zbraněmi.

3R (*Retour, Réclamation et Réhabilitation*)

Bojuje s RJ a Anti-balakou za práva etnika Fulbů (Peuhl/Fulani). Chce profitovat ze zdrojů země a požaduje místo v armádě.

FCCDP (*Front du Peuple Congolais pour le Changement et la Démocratie*)

Povstalecká skupina původem z Demokratické republiky Kongo, která operuje ve městech Bangui a Bambari. Utvořila koalici s RPRC.

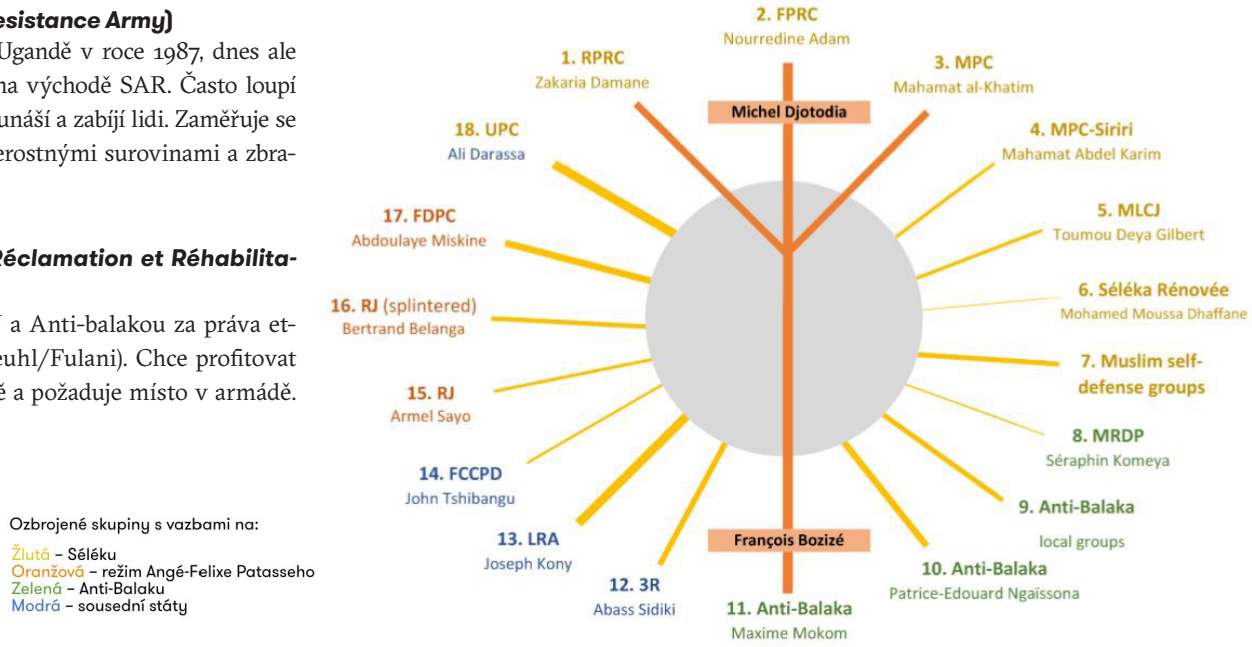

Obr. 3: Ozbrojené skupiny na území SAR (2017)[40]

6 ROLE MEZINÁRODNÍHO SPOLEČENSTVÍ

V průběhu postkoloniální historie plné konfliktů žádala středoafrická vláda často o pomoc své zahraniční spojence.

6.1 MISCA

V roce 2012 požádal tehdejší prezident Bozizé mezinárodní společenství o vojenskou pomoci v boji proti povstaleckým skupinám na území SAR. Dne 5. prosince 2013 vydala Rada bezpečnosti OSN *rezoluci č. 2127*, v níž zřizovala peacekeepingovou misi MISCA, jež měla za úkol zejména použít jakékoliv prostředky k ochraně civilního obyvatelstva před násilím, pomoci při poskytování humanitární péče a stabilizovat situaci v zemi.[26] Mise byla vedena Africkou unií, její součástí byla část francouzské operace Sangaris a jednotky pod záštitou EU.[27]

6.2 MINUSCA

Peacekeepingová mise OSN MINUSCA vznikla 15. září 2014 transformací z peacekeepingové mise Africké unie MISCA. Hlavními úkoly nové mise, podobně jako u mise MISCA, jsou především ochrana obyvatelstva před násilím, dále pak odzbrojení extremistů, demobilizace, ochrana lidských práv, zajištění spravedlnosti v zemi, pomoc při reintegraci obyvatelstva a poskytování humanitární pomoci. V současnosti zaměstnává mise okolo 15 tisíc lidí, z čehož přes 11 000 jsou vojáci. Na misi doposud zemřelo 82 lidí, což vypovídá o závažnosti situace v SAR.[28]

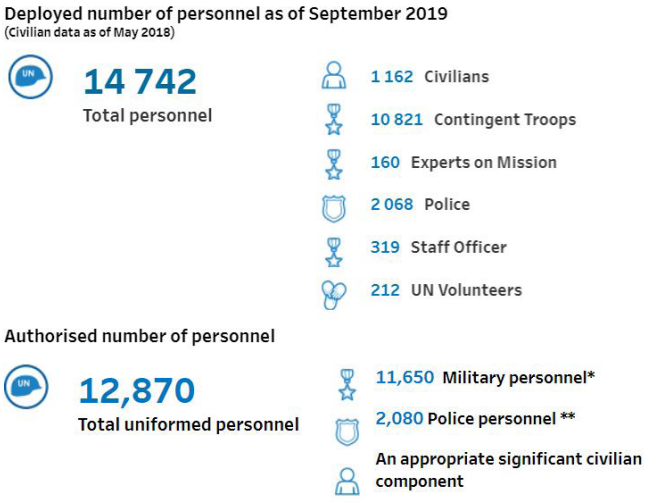

Obr. 4: Zapojení osob v misi MINUSCA[41]

7 ROLE DISEC

7.1 Stálý poradní výbor

DISEC se pravidelně věnuje práci Stálého poradního výboru OSN pro otázky bezpečnosti ve Střední Africe (*UN Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa*, UNSAC). UNSAC se věnuje širší škále bezpečnostních otázek v regionu, nejen situaci ve Středoafrické republice, a funguje již od roku 1992.

Smyslem jeho práce je především omezení zbrojení, respektive podpora odzbrojení v regionu, směřuje k jeho rekonstrukci a budování vztahů mezi aktéry založených na důvěře (*confidence-building activities*).[29] Na jeho setkáních dvakrát ročně ministři členských států rozebírají geopolitickou situaci v regionu a postup v naplňování zmíněných cílů.[30]

Valné shromáždění, jehož je DISEC výborem, každoročně v návaznosti na zprávu předloženou Stálým poradním výborem schvaluje rezoluci. Prozatím nejaktuálnější ze 73. zasedání je k nalezení pod značkou *A/RES/73/78*.[31]

Obr. 5: Graficky znázornění členové Stálého poradního výboru (UNSAC)[42]

Při 45. setkání v Kigali v prosinci 2017 UNSAC nejen zdůraznil dlouhotrvající bezpečnostní problémy země, jako je např. terorismus nebo obchod se zbraněmi či dalšími komoditami, a odsoudil násilí páchané na civilním obyvatelstvu, humanitárních pracovnících a příslušnících peacekeepingových misí spolu s porušováním lidských práv, ale také vyzval členské země k politické, technické a finanční pomoci SAR pod záštitou *Africké iniciativy pro mír a smíření ve Středoafrické republice vedené Africkou unií.*

7. 1. 1 Deklarace z Kigali

Během zmíněného setkání UNSAC také došlo ke vzniku tzv. *Deklarace z Kigali* o situaci ve Středoafrické republice.[32] V ní členové Stálého poradního výboru opět vyzdvihli úsilí Africké unie, Hospodářského společenství států Střední Afriky (ECCAS) a dalších organizací vynakládané ke zlepšování bezpečnostní situace v SAR. Dále pak kvitovali posílení mise MINUSCA Radou bezpečnosti v listopadu 2017, od kterého si slibují další potlačování činnosti extremistických skupin a zvyšování bezpečnosti civilistů.

Mezi hlavní poslání tohoto dokumentu patří ale zejména apel na státy ECCAS, aby zesílily soudní a trestní spolupráci a sjednotily pravidla penalizace trestných činů a pravidla pro odškodňování jejich obětí, která by mohla výrazně zefektivnit proces trestání příslušníků středoafrických teroristických skupin. Dokument rovněž žádal státy ECCAS o realizaci kroků k zamezení nelegálního obchodu se zbraněmi a střelivem, zejména pak o správu oběhu ručních palných a lehkých zbraní a jejich střeliva, které v současnosti představují největší problém, a o zesílení kontroly svých hranic za účelem boje proti organizovanému zločinu. Výbor také vyzval státy ECCAS k tréninku instruktorů a jednotek, které by posílily kapacity ozbrojených složek Středoafrické republiky. Zároveň navrhl zřízení tréninkového centra v SAR vedeného instruktory ze států ECCAS. Dále nabádá mezinárodní společenství k usilování o omezování obchodu s přírodními zdroji ze zón konfliktu, který je nejčastějším prostředkem pro financování trestné činnosti ve Středoafrické republice.[33]

8 ZÁVĚR

Občanská válka, která probíhá ve Středoafrické republice, je velmi komplikovaný konflikt a po dobu jeho trvání se jeho podoba několikrát změnila. Vše začalo jako politický konflikt, v němž šlo zejména o to, kdo bude stát v čele státu, později se ale rozhořel konflikt náboženský, který způsobil, že 20 % civilního obyvatelstva SAR bylo nuceno uprchnout ze svých domovů a propukla humanitární krize. Dnes má pokračující občanská válka podobu zejména bojů o zdroje nerostného bohatství mezi mnoha různými povstaleckými skupinami. Přestože proběhlo již mnoho pokusů o nastolení míru v zemi, od počátku konfliktu bylo podepsáno několik dohod o příměří, politická situace se poměrně stabilizovala, v zemi jsou již dlouhá léta přítomny zahraniční peacekeepingové mise a obyvatelstvo je vyčerpané, situace v SAR se nezlepšuje. Vzhledem k takovéto situaci je nejasné, jak se bude konflikt vyvíjet v budoucnu. Je proto velmi důležité, aby se mu věnovala dostatečná pozornost ze strany mezinárodního společenství a nedošlo k tragédii ještě větších rozměrů.

OTÁZKY PRO JEDNÁNÍ

1. Zapojil se váš stát nějakým způsobem do konfliktu?
2. Jaký je postoj vašeho státu k povstaleckým skupinám operujícím v SAR?
3. Přispívá nebo přispíval váš stát na misi MINUSCA, příp. na předchozí mise? Jaký je postoj vašeho státu k misi?
4. Má váš stát ekonomické či jiné vztahy k SAR? Jak ovlivňují tyto vztahy postoj vašeho státu ke konfliktu?
5. Jak se váš stát staví k humanitární krizi v zemi?
6. Probíhá na území vašeho státu obchod s přírodními zdroji/nerostnými surovinami pocházejícími ze SAR?
7. Dodává váš stát do SAR zbraně? Mělo by Valné shromáždění vyzvat Radu bezpečnosti k ukončení či prodloužení embarga na dovoz zbraní?
8. Jakým způsobem by mělo být zajištěno naplňování mírové dohody z ledna 2019?

DOPORUČENÉ A ROZŠIŘUJÍCÍ ZDROJE

Central African Republic profile – Timeline
Časová osa mapující všechny důležité události v dějinách SAR.
https://www.bbc.com/news/world-africa-13150044

Political Agreement for Peace and Reconciliation in the Central African Republic
Text dohody z února 2019 mezi vládou a 14 povstaleckými skupinami.
https://undocs.org/S/2019/145

War in Central African Republic
Videoreportáž přibližující všední realitu v zemi uprostřed občanské války.
https://www.youtube.com/watch?v=VoQAxQgevEA

Splintered Walfare
Dokument pojednávající detailněji o povstaleckých skupinách v SAR.
https://enoughproject.org/wp-content/uploads/2017/08/SplinteredWarfare_August2017_Enough_final.pdf

MINUSCA
Oficiální stránky mise MINUSCA.
https://minusca.unmissions.org/en/facts-and-figures

A/74/218
Nejaktuálnější dokument DISEC věnující se situaci v SAR.
https://undocs.org/A/74/218

Campaign Against Arms Trade
Údaje o původu zbraní v SAR.
https://www.caat.org.uk/resources/export-licences-eu/licence.en.html?destination=Central%20African%20Republic

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

1 Forgotten Crisis: Central African Republic. International Rescue Committee. [online]. [2019-08-10]. Dostupné z: https://www.rescue.org/country/central-african-republic

2 Central African Republic - Ethnic Groups. Nations Encyclopedia. [online]. [2019-08-10]. Dostupné z: https://www.nationsencyclopedia.com/Africa/Central-African-Republic-ETHNIC-GROUPS.html

3 The World Factbook: Central African Republic. Central Intelligence Agency. [online]. [2019-08-10]. Dostupné z: https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ct.html

4 Jean-Bédel Bokassa. Encyklopaedia Britannica. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.britannica.com/biography/Jean-Bedel-Bokassa

5 Central African Republic profile - Timeline. BBC News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.bbc.com/news/world-africa-13150044

6 ŘEHÁK, Vilém. Středoafrická republika: Ztracená existence? In: Mezinárodní politika. 2006, roč. 30, č. 2. [online]. [2019-09-12]. Dostupné z: https://www.dokumenty-iir.cz/MP/MPArchive/2006/MP022006.pdf

7 Former leader Andre Kolingba apologises to nation. The New Humanitarian. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: http://www.thenewhumanitarian.org/fr/node/214476

8 ŘEHÁK, Vilém. Středoafrická republika: Ztracená existence? In: Mezinárodní politika. 2006, roč. 30, č. 2. [online]. [2019-09-12]. Dostupné z: https://www.dokumenty-iir.cz/MP/MPArchive/2006/MP022006.pdf

9 CAR hails French pledge on rebels. BBC News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/6146748.stm

10 Central African Republic president says ready to share power with rebels. Reuters. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.reuters.com/article/us-car-rebels/central-african-republic-president-says-ready-to-share-power-with-rebels-idUSBRE8BT03M20121230

11 Central African Republic: President Bozize flees Bangui. BBC News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.bbc.com/news/world-africa-21915901

12 UN warning over Central African genocide risk. BBC News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.bbc.com/news/av/world-africa-24800682/un-warning-over-central-african-republic-genocide-risk

13 Celebrations in Central African Republic as leader resigns. Reuters. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.reuters.com/article/us-centralafrican-djotodia/celebrations-in-central-african-republic-as-leader-resigns-idUSBREA090GT20140110

14 Central African Republic Crisis. WayBack Machine. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://web.archive.org/web/20170329104138/http://www.gsdrc.org/wp-content/uploads/2016/05/CAR_Jan2016.pdf

15 Security Council welcomes Central African Republic national forum, urges implementation of peace pact. UN News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://news.un.org/en/story/2015/05/498922-security-council-welcomes-central-african-republic-national-forum-urges

16 U.N. air strikes in Central African Republic kill several: militia. Reuters. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://

www.reuters.com/article/us-centralafrica-violence-idUSKBN15RoWC

17 U.N. air strikes in Central African Republic kill several: militia. Reuters. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.reuters.com/article/us-centralafrica-violence-idUSKBN15RoWC

18 „People are dying every day" – CAR refugees fleeing war suffer in Congo. The New Humanitarian. [2019-07-18]. Dostupné z: http://www.thenewhumanitarian.org/feature/2017/10/30/people-are-dying-every-day-car-refugees-fleeing-war-suffer-congo

19 Central African Republic profile - Timeline. BBC News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.bbc.com/news/world-africa-13150044

20 Central African Republic profile - Timeline. BBC News. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.bbc.com/news/world-africa-13150044

21 Political Agreement for Peace and Reconciliation in the Central African Republic. United Nations. [2019-09-07]. Dostupné z: https://undocs.org/S/2019/145

22 Central African Republic: Don't Reward Warlords. Human Rights Watch. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.hrw.org/news/2019/04/24/central-african-republic-dont-reward-warlords#

23 At least 50 killed in armed group attack on villages in CAR: UN. Al Jazeera. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.aljazeera.com/news/2019/05/50-killed-armed-group-attack-villages-car-190524193707718.html

24 Where armed groups rule. Norwegian Refugee Council. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.nrc.no/news/2018/october/where-armed-groups-rule/

25 Union for Peace in the Central African Republic. Global Security [online]. [2019-08-12]. Dostupné z: https://www.globalsecurity.org/military/world/para/upc-car.htm

26 Splintered Warfare. Enough. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://enoughproject.org/wp-content/uploads/2017/08/SplinteredWarfare_August2017_Enough_final.pdf

27 MISCA Establishment. MISCA. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: http://misca.peaceau.org/en/page/113-establishment-1

28 MISCA Establishment. MISCA. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: http://misca.peaceau.org/en/page/113-establishment-1

29 Resolution 73/78: Regional confidence-building measures: activities of the United Nations Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa. United Nations General Assembly [online]. 14. 12. 2018 [2019-09-26]. Dostupné z: https://www.undocs.org/en/A/RES/73/78

30 The United Nations Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa. United Nations Office for Disarmament Affairs [online]. [2019-09-26]. Dostupné z: https://unoca.unmissions.org/en/united-nations-standing-advisory-committee-secu%C2%ADrity-questions-central-africa

31 Resolution 73/78. Regional confidence-building measures: activities of the United Nations Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa. United Nations General Assembly [online]. 14. 12. 2018 [2019-09-26]. Dostupné z: https://www.undocs.org/en/A/RES/73/78

32 Příloha č. 1. Regional confidence-building measures: activities of the United Nations Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa. United Nations. [online]. [2019-08-12]. Dostupné z: https://undocs.org/A/73/224

33 A/73/224 Regional confidence-building measures: activities of the United Nations Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa. United Nations. [online]. [2019-08-12]. Dostupné z: https://undocs.org/A/73/224

34 Geographic Regions. United Nations Statistics Division. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://unstats.un.org/unsd/methodology/m49/

35 UN Macroregion of Central Africa. Wikipedia. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Central_Africa#/media/File:UN_Macroregion_Central_Africa.svg

36 UN arms embargo on the Central African Republic. Stockholm International Peace Research Institute. [2019-09-07]. Dostupné z: https://www.sipri.org/databases/embargoes/un_arms_embargoes/Central-African-Republic/un-arms-embargo-on-the-central-african-republic

37 UN votes to ease arms embargo on Central African Republic. AP News. [2019-09-07]. Dostupné z: https://apnews.com/fo6ff6ff19524d7db238999fb9119ee9

38 Centrafrique : les groupes armés tendent leurs péages. Liberation [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://www.liberation.fr/planete/2018/02/12/centrafrique-les-groupes-armes-tendent-leurs-peages_1629227

39 Muslimští povstalci v převážně křesťanské Středoafrické republice vyhlásili autonomní stát - Republiku Logone. Hospodářské noviny [online]. [2019-08-13]. Dostupné z: https://zahranicni.ihned.cz/c1-64983640-muslimsti-povstalci-v-prevazne-krestanske-stredoafricke-republice-vyhlasili-autonomni-stat-republiku-logone

40 Splintered Warfare. Enough. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://enoughproject.org/wp-content/uploads/2017/08/SplinteredWarfare_August2017_Enough_final.pdf

41 MINUSCA Factsheet. United Nations Peacekeeping. [online]. [2019-07-18]. Dostupné z: https://peacekeeping.un.org/en/mission/minusca

42 United Nations Standing Advisory Committee on Security Questions in Central Africa. United Nations Regional Office for Central Africa [online]. [2019-09-26]. Dostupné z: https://unoca.unmissions.org/en/united-nations-standing-advisory-committee-secu%C2%ADrity-questions-central-africa

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání tří klíčových mezinárodních organizací – OSN, NATO a EU.

studentsummit.cz
summit@amo.cz
facebook.com/studentsummit
instagram.com/praguestudentsummit
twitter.com/studentsummit
youtube.com/studentsummit

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu avzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Lucie Vodvářková

Autorka je spolupracovnicí Asociace pro mezinárodní otázky a členkou přípravného týmu Pražského studentského summitu.

POŘADATEL

AMO.CZ

GENERÁLNÍ PARTNER

The Kellner Family Foundation

TOP PARTNEŘI

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

PRAHA PRAGUE PRAGA PRAG

VŠE

Evropská komise
Zastoupení v České republice

METROPOLITNÍ UNIVERZITA PRAHA

US embassy

PARTNEŘI

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

SCIO

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

Městská část Praha 6

PRAGUE CONGRESS CENTRE

UNITED NATIONS
Informační centrum OSN v Praze

T · ·

leo express

Microsoft

OSCE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

RESPEKT

Autor: Lucie Vodvářková
Imprimatur: František Novotný, Matěj Frouz, Vilém Řehák
Jazyková úprava: Václav Malina, Tereza Krausová, Tereza Novotná
Sazba: Lucie Vodvářková
Grafická úprava: Jaroslav Kopřiva

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) pro potřeby XXV. ročníku Pražského studentského summitu.
© AMO 2019

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)
Žitná 27, 110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 813 460, e-mail: summit@amo.cz
IČ : 65 99 95 33

www.amo.cz